

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7CoE/14/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4217201033
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Madarászová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2019:4217201033.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Madarászovej a členiek senátu JUDr. Sidónie Sládečkovej a JUDr. Lenky Halmešovej v exekučnej veci oprávneného: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpený: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843, proti povinnej: A. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. - D. D., XXX/XX, A., o vymoženie 164,61 eura s príslušenstvom a trov exekúcie, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Komárno, č. k. 13Er/56/2017-57 zo dňa 27.septembra 2018, takto

rozhodol:

Odvolačný súd uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie zamietol žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, PhD. o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Svoje rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 41 ods. 2 písm. d), § 44 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok), § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ako aj skutočnosťami zistenými z obsahu spisu, na základe čoho dospel k záveru, že žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie je treba zamietnuť.

2. Spísaním zápisnice o návrhu na vykonanie exekúcie pred súdnym exekútorom dňa 01.12.2016 oprávnený žiadal, aby súd poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie v neprospech povinnej a vymožením pohľadávky s prísl. a trov exekúcie, pričom exekučným titulom v tomto konaní bol rozhodcovský rozsudok sp. zn. SRSApA 07341/16, ktorý vydal dňa 09.06.2016 Stály rozhodcovský súd zriadený pri Asociácii pre arbitráž, so sídlom Vansovej 2, Bratislava. Súd preskúmal zmluvu o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty zo dňa 28.02.2008 uzavretú medzi právnym predchodcom oprávneného, spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s., so sídlom Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok, IČO: 35 923 130 a povinnou, dohodu o uznaní záväzku, dotazník k dohode o uznaní záväzku a rozhodcovskú zmluvu a zistil, že zmluvou o vydaní a používaní kreditnej karty sa založil záväzkovo - právny vzťah medzi právnym predchodcom oprávneného ako dodávateľom, ktorý pri jej uzatváraní konal v rámci svojej podnikateľskej činnosti a povinnou ako spotrebiteľom. Súd mal za nesporné, že záväzkový vzťah založený na základe predkladanej zmluvy je záväzkovým vzťahom zo spotrebiteľskej zmluvy, a preto bolo potrebné posudzovať ho podľa príslušných ust. o spotrebiteľských zmluvách. Zároveň mal za preukázané, že rozhodcovská zmluva bola uzatvorená dňa 14.11.2012, t.j. v rovnaký deň ako oprávnený s povinnou uzavreli dohodu o uznaní záväzku. Bolo nepochybné, že dohoda o uznaní záväzku je formulárový dokument, ktorého cieľom bolo dosiahnutie uznania záväzku, ako aj dosiahnutie súhlasu s rozhodcovskou zmluvou. Rovnako aj rozhodcovská zmluva bola uzavretá vo formulárovej podobe, jej obsah tak povinná nemohla ovplyvniť, pretože celý obsah zmluvy bol už predtlačný a dopĺňali sa len osobné údaje. Oprávnený v zmysle tejto zmluvy mohol vec predložiť na prejednanie rozhodcovskému súdu a spotrebiteľ (povinná) tak stratil právo brániť sa na všeobecnom súde. Konštatoval, že konanie pred rozhodcovským súdom vo väčšine prípadov

iniciuje práve veriteľ, ktorý sám zostavil znenie rozhodcovskej zmluvy vo svojej vopred pripravenej formulárovej podobe a jednostranne určil, ktorému rozhodcovskému súdu, bude vec predložená. Vznik rozhodcovskej zmluvy vyžaduje individuálne rozhodnutie spotrebiteľa o tom, že si vymieňuje rozhodcovské konanie, a to preukázateľne. Predtlačené poučenie oprávneného v rozhodcovskej zmluve o dôsledkoch uzavretia rozhodcovskej zmluvy súd nepovažoval za kvalifikované vysvetlenie vážnych dôsledkov rozhodcovského konania. Súd prvej inštancie zdôraznil, že kvalifikačným kritériom pre záver, že nejde o individuálne vyjednanú zmluvnú podmienku je stav, ak zmluvné podmienky boli vopred pripravené a nebolo možné meniť ich obsah, čo je daný prípad. V zmysle vyššie uvedeného súd prvej inštancie skonštatoval, že táto rozhodcovská zmluva spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a to aj v nadväznosti na judikatúru Súdneho dvora Európskej únie, na základe čoho súd predmetnú rozhodcovskú zmluvu vyhodnotil ako nekalú, postihnutú sankciou absolútnej neplatnosti v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka.

3. Súd dospel k záveru, že pokiaľ v určitej veci nedošlo k uzatvoreniu platnej rozhodcovskej zmluvy, nemohol spor prejednať rozhodcovský súd a vydať rozhodcovský rozsudok. Takto vydaný rozsudok súd nepovažoval za vykonateľný, a preto ani nemohol byť exekučným titulom, pretože nie je spôsobilý byť podkladom na nútený výkon rozhodnutia. Pri preskúvaní toho, či je preložené rozhodnutie vykonateľným exekučným titulom sa súd zamerával najmä na zistenie, či bolo predložené rozhodnutie vydané orgánom s právomocou na jeho vydanie, a či z hľadísk zakotvených v príslušných právnych predpisoch ide o rozhodnutie vykonateľné po formálnej a materiálnej stránke. Súd následne zistil, že rozhodnutie predložené v tomto exekučnom konaní ako exekučný titul nespĺňal náležitosti vykonateľného rozhodnutia, pretože ho vydal orgán, ktorý nemal právomoc vo veci konať a rozhodovať. Súd skonštatoval, že ak neexistuje rozhodcovský rozsudok, ktorý je spôsobilý byť exekučným titulom buď z hľadiska formálneho alebo materiálneho, exekúcia je neprípustná, čo je dôvod na zamietnutie žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

4. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie oprávnený, žiadajúc odvolací súd, aby napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Namietal, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Poukázal na to, že v posledných rokoch právny poriadok SR v oblasti spotrebiteľského rozhodcovského konania prešiel zásadnými zmenami vyžadovanými právom Európskej únie. Taktiež prišlo k novele Občianskeho zákonníka účinnnej od 01.01.2008. Výsledkom procesu úpravy spotrebiteľského rozhodcovského konania je zákon č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní (ďalej len "ZoSRK") ako samostatný predpis. Oprávnený poznamenal, že sa všetkým legislatívnym zmenám podrobil a pri uzatváraní rozhodcovskej zmluvy s povinnou postupoval prísne podľa právnymi predpismi vymedzených pravidiel, ako aj v súlade s rozhodovacou činnosťou exekučných súdov. V tomto smere poukázal na § 3 ods. 1, 2, 5 a 6 ZoRK. Ďalej namietal, že rozhodnutie súdu prvej inštancie neobsahuje zdôvodnenie, prečo skutočnosť, že rozhodcovská zmluva bola uzavretá vo formulárovej podobe, je pre súd neprijateľné. Záver súdu považoval za absurdný. Povinná rozhodcovskú zmluvu podpísala sama a dobrovoľne, pričom jej podpisom nebolo nijako podmienené poskytnutie úveru. Listina s názvom Rozhodcovská zmluva neobsahovala žiadne iné dojednania okrem rozhodcovskej zmluvy, to znamená, že spotrebiteľ ju mohol odmietnuť, čím by zároveň neodmietol žiadne iné zmluvné ustanovenia, keďže sa v danej rozhodcovskej zmluve nenachádzali. Oprávnený poukázal na to, že zmluva, na základe ktorej boli povinnej poskytnuté finančné prostriedky bola uzatvorená dňa 28.02.2008, pričom rozhodcovská zmluva bola uzatvorená dňa 14.11.2012, teda po viac ako štyroch rokoch od poskytnutia finančných prostriedkov. Na podporu správnosti svojich argumentov poukázal na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 31.07.2018, sp. zn. 41CoSr/6/2018-188 a na uznesenie Krajského súdu v Nitre zo dňa 28.01.2016, sp. zn. 9CoE/265/2015, na uznesenie Krajského súdu v Nitre zo dňa 13.06.2017, č.k. 6CoE/17/2017, na uznesenie Krajského súdu v Žiline zo dňa 28.12.2017 sp. zn. 8CoE/58/2017 a na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3M Cdo 11/2010 zo dňa 26.09.2011.

5. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“) preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdiť.

6. Exekučný poriadok bol s účinnosťou od 1. júla 2016 v ustanoveniach § 9a a § 9b novelizovaný zákonom č. 125/2016 Z.z. o niektorých opatreniach súvisiacich s prijatím Civilného sporového poriadku, Civilného mimosporového poriadku a Správneho súdneho poriadku a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

7. Podľa § 9a ods. 1, 2, 3, 4 Exekučného poriadku: (1) Ak to povaha veci nevyklučuje, v konaní podľa tohto zákona sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku. (2) Ustanovenia Civilného sporového poriadku o odpustení zmeškania lehoty, prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii, neodkladných opatreniach a zabezpečovacích opatreniach sa v konaní podľa tohto zákona nepoužijú. (3) Na účely tohto zákona sa pojem žaloba podľa povahy veci vykladá ako návrh na vykonanie exekúcie, námietky proti exekúcii, návrh na zastavenie exekúcie a návrh na odklad exekúcie. (4) Na účely tohto zákona sa pojmy strana a spor vykladajú ako účastník konania a konanie podľa tohto zákona, ak z povahy veci nevyplýva inak.

8. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

9. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

10. Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že v prejednávanej veci sa oprávnený svojím návrhom zo dňa 01.12.2016, spísaným pred súdnym exekútorom domáhal vykonania exekúcie voči povinnej na vymoženie sumy vo výške 164,61 eura s prísl.. Exekučným titulom bol rozhodcovský rozsudok sp. zn. SRSpA 07341/16, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 14.11.2016 a vykonateľnosť dňa 18.11.2016. Žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu prvej inštancie dňa 23.01.2017, ktorý o žiadosti rozhodol napadnutým uznesením.

11. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, a preto s poukazom na ustanovenie § 387 ods. 2 CSP sa v odôvodnení tohto rozhodnutia obmedzil iba na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, bez toho, aby odvolací súd tieto dôvody opakoval.

12. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia s ohľadom na dôvody uvádzané oprávneným v podanom odvolaní, odvolací súd uvádza, že zmluva o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty zo dňa 28.02.2008 uzatvorená štandardným formulárovým systémom je spotrebiteľskou zmluvou. V ustanovení § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka je stanovené, že spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

13. V tejto súvislosti odvolací súd dodal, že v danej právnej veci si rozhodcovský súd odvodil svoju právomoc na rozhodnutie sporu medzi účastníkmi na základe rozhodcovskej zmluvy uzatvorenej medzi oprávneným a povinnou dňa 14.11.2012. S poukazom na uznesenie NS SR sp.zn. 3Cdo 122/2011 vyplýva, že pokiaľ oprávnený v návrhu na vykonanie exekúcie označí za exekučný titul rozsudok rozhodcovského súdu, je exekučný súd oprávnený a zároveň povinný riešiť otázku, či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej rozhodcovskej zmluvy.

14. Odvolací súd poukázal na článok 3. predloženej rozhodcovskej zmluvy, podľa ktorej všetky spory, ktoré vzniknú z predloženej dohody o uznaní záväzku, vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zrušenie budú riešené: a) pred Stálym rozhodcovským súdom, ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na Stálom rozhodcovskom súde; b) pred príslušným súdom SR, ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na súde podľa príslušného právneho predpisu. Zmluvné strany sa dohodli, že pokiaľ ktorákoľvek zo zmluvných strán podá žalobu o rozhodnutie akéhokoľvek sporu, ktorý vznikne z tejto dohody na všeobecnom súde, považuje sa táto skutočnosť za rozvázovaciú podmienku tejto rozhodcovskej doložky; ustanovenie tejto vety sa nepoužije v prípade, ak pred podaním žaloby na súde bola podaná žaloba na rozhodcovský súd vo veci, v ktorej je touto rozhodcovskou doložkou v súlade s vnútornými predpismi rozhodcovského súdu založená právomoc rozhodcovského súdu. Zmluvné strany sa tiež dohodli, že ktorákoľvek zo zmluvných strán má právo odstúpiť od tejto zmluvy aj bez uvedenia dôvodu, a to najneskôr v deň predchádzajúci dňu podania žaloby na Stálom rozhodcovskom súde. Pre platné odstúpenie od zmluvy sa vyžaduje písomná forma a jeho včasné doručenie druhej zmluvnej strane.

15. Odvolací súd zhodne ako súd prvej inštancie dospel k záveru, že takto formulovaná rozhodcovská zmluva, spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán, a to v neprospech spotrebiteľa.

Z obsahu spisu mal odvolací súd za preukázané, že vzhľadom na podstatu plnenia oprávneného (veriteľa - dodávateľa), je viac ako pravdepodobné, že subjektom, ktorý bude uplatňovať svoje nároky pred povolaným orgánom, bude práve oprávnený a povolaným orgánom pre možné efektívnejšie dovolanie sa svojho nároku bude rozhodcovský orgán podľa výberu určeného subjektu. Odvolací súd sa stotožnil s názorom prvoinštančného súdu, v zmysle ktorého predmetná rozhodcovská zmluva obsahuje neprijateľné dojednanie z dôvodu, že vylučuje právo zmluvnej strany podať žalobu na všeobecný súd potom, čo jedna zo zmluvných strán podá žalobu na Stály rozhodcovský súd. Odvolací súd poukázal aj na to, že z rozhodcovskej zmluvy vôbec jasne nevyplýva, v akom rozsahu a akou osobou bol spotrebiteľ (povinná) poučený adekvátne o následkoch uzavretia tejto rozhodcovskej zmluvy. Predtlačené poučenie oprávneného v rozhodcovskej zmluve a v dotazníku o rozhodcovskom konaní odvolací súd nepovažoval za kvalifikované vysvetlenie vážnych dôsledkov takéhoto konania. Aj podľa názoru odvolacieho súdu možnosť výberu spôsobu riešenia sporu povinnou uvedená v rozhodcovskej zmluve je len zdanlivá a v prevažnej časti sporov zo spotrebiteľských zmlúv je možnosť výberu na strane žalobcu - veriteľa, pričom dlžník ako spotrebiteľ v zásade žalobu nepodáva. Spotrebiteľ nemá žiadnu možnosť ovplyvniť alternatívu riešenia sporu, čo považuje súd za nekalé dojednanie o možnosti riešenia sporov. Odvolací súd duplicitne zdôraznil, že o individuálne dojednanú zmluvnú podmienku nejde, ak zmluvné podmienky boli vopred pripravené a nebolo možné meniť ich obsah, čo je daný prípad. Dojednanie takejto zmluvy v spotrebiteľskom právnom vzťahu je neprijateľnou podmienkou, ktorá je v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neplatná, pretože spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa.

16. Podľa názoru odvolacieho súdu predmetný exekučný titul je v rozpore so zákonom, keďže celý postup od rozhodcovskej zmluvy až po rozhodcovský rozsudok je prejavom zneužitia práv dodávateľa, ktorý si vlastne takýmto postupom zaobstaral ekvivalent rozsudku súdu takmer na akékoľvek plnenie zo zmluvy. Odvolací súd výkon práv oprávneného - dodávateľa podľa predmetnej rozhodcovskej zmluvy považoval za nezlučiteľný s dobrými mravmi a právnou úpravou ochrany spotrebiteľa, nakoľko súdny exekútor žiadal vykonať exekúciu na podklade exekučného titulu, ktorý vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti (neplatnú rozhodcovskú zmluvu) ani nemal byť vydaný. V danom prípade súdny exekútor žiadal vydať poverenie na vykonanie exekúcie na podklade exekučného titulu vydaného rozhodcovským súdom, ktorý nemal právomoc konať a rozhodovať spor účastníkov a ktorého rozhodnutie je tak nulitným aktom. Súd prvej inštancie preto správne žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie ako celok zamietol, a z toho dôvodu odvolací súd napadnuté uznesenie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

17. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).